

ТРАЖИЕЦЪ

Седмичен вестникъ за обществени и стопанско-икономически новини.

УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕН КОМИТЕТЪ.

Всичко се праща до печатница „Светлина“—Марангоров—Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв. за 6 месеца 35 лв. за 3—20 лв. Отдѣлен брой 150 лева. ПЛАЩА СЕ: за изпестъ абонантн, пощенски и железни дни по 50 д.; за скръби—100 лева. Официални обявения по 150 лв на □ с. м. Сждебнитъ присѣдан плататъ по 500 лева на дуля. Търговски — по споразумение. За хроникариане—5 лева на редъ. Всичко въ предплатъ. Разписки не се връщатъ.

О Б Я В Я.

Обявява се на членовеѣ отъ организацията на запаснитъ подофицери, че отъ 1 януарий 1925 година се отдаватъ поѣ наемъ

КАФЕНЕТО

и

БУФЕТА

при дружественния салонъ („Стара Америка“).

Желанощитъ да заявятъ най-късно до 23 того предъ касиера.

Отъ Настоятелството.

1-1

СТОЛОВЕ „ТУТАНКАМЕНЪ“ СТОЛОВЕ

Пристигнаха обикновени и луксозни столове отъ импрегиранъ (сушенъ) буковъ материалъ на К. ДОМУСЧИЕВЪ и Г. ЮРУКОВЪ склада до еврейската баня. ЦЕНИ КОНКУРЕНТИНИ.

КАРТЕЛЪ! КАРТЕЛЪ!

Магазина на „КАРТЕЛЪ“ се премѣсти въ новото здание на Моско Кордова & Синове на ул. „Търговска“.

Отдава подъ наемъ досегашния си магазинъ на ул. „Раковска“—надъ читалище „Съгласие“.

3-3 Търсете „Картелъ“ въ ул. „Търговска“.

Галоши — Трайни — Галоши

Граждани,

За да ви бждатъ запазени краката отъ студъ и влага, снабдете се отъ бившия дюкянъ на ПНАЙОТЪ СУЛТАНОВЪ, НА БЕИКСТЕНА, съ истинскитъ мѣжки, дамски и детски галоши

„СВИНСКОЪ“

които сж прочути по своята трайностъ. ЦЕНИ КОНКУРЕНТИНИ.

3-3

НОВО! НОВО!

Снобшва се на почитаеитъ граждане и граждани, че въ истинския и стария магазинъ на **БОХОРЪ**, който се намира до магазина на **ЛАЗАРЪ**, ше наобрятъ най-луксозни и модерни галантерийни, вълнени и трикотажни артикули въ изключително-умажити цѣни.

ЧОРЛИ: дамски, дамски и детски отъ най-първата въ свѣта европейска фабрика „Трамътъ“.

Фанели дамски, дамски и детски егерони.

ЛЕДЪ ПОДЪ ТЪХЪ ДОСЕГЕШЕНЪ ШЕ ВИ ТЪРСЕ ВЪ САМАТА ПОТЪЛКА **БОХОРЪ** НА ВЪРА НЕ ДАВА, **НО** МНОГО ЕВТИНО ПРОДАВА.

Съ почитание: **Самуилъ Арою.**

КАКВО НИ ПРЕДСТОИ.

Биао е време, когато европейския земеделецъ се е намиралъ въ сжщото положение, въ каквото днешъ се намира и нашия, но съ минаване на годинитъ той се е поодинагалъ толкова-високо въ всѣко отношение, штоо едва ли е възможно между тѣхъ нѣкакво сравнение.

Съ вроденото си стремление да се занимава само съ работа, която му е най-доходна, да произсжда плодове, които най-много се търсятъ на пазара, да търси всевъзможни начини за улеснение въ работата си, като постоянно въвежда все по-нови и по-нови уреди въ земледѣлието, той е направилъ вече голѣмъ успѣхъ и не е чудно, гдето въ много години чуждестраннитъ храни конкуриратъ по цената си нашитъ, и гдето много пѣти въ богати съ плодородни и нашитъ земеделци не могатъ да продадатъ произведенята си на износна цена.

Причината на това напредѣкъ у европейския земеделецъ лежи главно въ неговото по-високо развитіе, което той добива вследствие заинтересованостъта си, въ възприемчивостъта му къмъ всичко ново въ земледѣлската наука и практика, и най-сетне въ възможността му бързо и лесно да се снабдява съ нужнитъ нему средства отъ банки, дружества, заеоспестовни каси и пр. Така ли е у насъ?

Нека ни прости нашия земеделецъ за укоритъ, които ще му отиравяме, но той и не помислюва дажъ да усъвършенствава нѣкога занаята си. Той не иска и да з-ае за събитяно на нѣкаква си ралица, нѣкаква люцерна, картофи, салычогледъ, фасъци и други приходоносни растения, отъ които има хосра съ милиони да си докарватъ Яловска се като му се каже, че той не отглежда добре добитѣка си, че е по-добре да замѣни съ по-мѣлѣчна порода кравитѣ си, които съ дузини отглежда, а нито 2 литри мѣлѣко не взема отъ тѣхъ и най-сетне псува, когато му се казва, че палуа оре по-добре отъ ралото, че торътъ не вреди на нивата и пр.

Действително, има заинтересована кѣмъ нововведеня въ земледѣ-

то, обаче тѣхния процентъ дажъкъ не надминава очакванитъ надежди.

А не е да речешъ, че му е широко около шията на нашия земеделецъ, та прави така, защото той малко се рава на едно званолю положение. Рѣдко сж годинитъ, когато земеделеца е ималъ всѣкого приготвени пари за посрещане необходимитъ си нужди. Въ повечето случаи той ги търси, или приготвя тогасъ, когато му потребватъ: догае ли бирника въ село, той бърза да натовари колата съ жито и да отиде да го продаде въ града, безъ да обръща внимание на цената на хранитѣ, защото нѣма време да чака; умре ли му вола въ работно време, той сжчо така бърза да продаде нѣщо по шо за шо, за да се снабди съ пари и посрещне разноснитъ си.

А какво прави той, когато хамбаря му е празенъ, отъ кжде намира той пари, за да плати данѣка си, да си купи волъ, да лѣкува домашнитъ си отъ разни болести, що тѣй много вървурватъ изъ салата, за да облеке семейството си, или да се приготви за посрещане зимата?

Естествено е, че той е принуденъ да търси заемъ, какъвто намира най-често у дихаритъ, които нито поржителство, нито нѣкакви формалности му искатъ, но отъ друга нѣкъ странъ, умѣятъ да го заплетатъ тѣй, че отпосле да му взематъ и ризата отъ гърба.

При тѣзи условия поставенъ земеделецъ, даже и да не бжде тѣй невъзприемчивъ, пакъ не ще може да направи нѣкакви особни подобрения въ работата си, защото е слабъ, защото не разполага съ много капиталъ, а на нѣма дажъ кждъ да го направи. Имаше земеделѣцки банки и други кредитни учреждения, но тѣхъ изискватъ члеста формалности, че често пѣти човѣкъ бива принуденъ да дири завѣтъ по-висока лихва, само и само да не изпълнява тѣя формалности.

Отъ това се види, че двѣ сж причинитъ, които държатъ нашето запалнао земледѣлие въ застои. Тѣ сж: 1) незантересованостъта на земледѣлицитъ и умразата илъ къмъ нововведенята и 2) липса-

та на достатѣчни средства, които земеделеца да лвожи въ предприятията си.

Като е така, време е вече нашия земеделецъ да се опомни и веднажъ за него да разберемъ, че не туй, което той е научилъ отъ лѣдо и баби, ше повдигне него и държаната, не старовремското ни орало, не вършавитъ ни говеда, не запустяитъ ни лоза и градини сж, които ше ни подкрепятъ въ конкуренцията, които ни предстои да водимъ съ другитъ държани. Време е вече той да разберемъ, че би могълъ съ право да се нарече земеделецъ, само:

1) Ако въведе едно най-правилно обработване на почвата, каквото обработване може да се добие само съ плуга и други усъвършенственни ордия.

2) Ако усвои едно системно подсилване земята чрезъ торенето и си даде възможностъ една и сжща земя повече пѣти и съ по-разнообразни растения да я сѣе.

3) Ако замѣни постепенно рѣчната работа съ машина, за да му излиза по по фтнито.

4) Ако въведе нѣкои най-подходящи за нѣшнитъ условия растения: цвекълъ, тютюнъ, ралица, картофи, памукъ, фасъци, салычогледъ, люцерна, дегелина и пр.

5) Ако направи единъ годѣвъ подборъ на добитѣка си, като развъди такива говеда, които сж по-здрави въ работата, такива крави, които сж мѣлѣчосни си десеторо сж по-горни отъ днешнитъ.

6) Ако най-после вмѣсто да оставя по единъ най-варварски начинъ да се изснчатъ и чупятъ дървѣчатата, съ които природата ни е дарина и да се обрѣчатъ най-краснитъ ни поляни и баири въ сухи пустини, да почне да сажъ и облагодѣва подобни дървѣчята и да си уреди люцерна и градинитъ, та по това начинъ да заприича отечеството на сжщисния земеделецъ рай, както нѣкогъ го наричатъ.

Но това не е всичко: има още много други нововведеня и много реформы да се направятъ, но ние сиomenаваме само тия, които сж най-възможни при сегашитъ условия.

Време е сжчо така земеделѣцитъ сами да си създадатъ единъ естенъ и ле-

